

31. elismerően nyilatkozik a Nemzetközösségi Titkárság és a Máltai Egyetem szigetekkel és kis államokkal foglalkozó intézete által a sebezhetőségi és rugalmassági mutatók kidolgozásával kapcsolatban elvégzett munkáról, és elvárja, hogy az EU vállaljon vezető szerepet a mutatók alkalmazása, valamint a fejlődő kis szigetállamok és a tengerparttal nem rendelkező fejlődő országok számára nyújtandó rendszeres segítség új keretének megtervezése terén; indítványozza, hogy a középtávú fejlesztési stratégia elkészítésével összefüggésben a kis államok különösen tervezzék meg sérülékenységi és rugalmassági profiljukat;
32. felhívja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a dohai konferencián tegyenek egy határozott közös uniós kötelezettségvállalást a fejlesztési segélyek mennyiségével és minőségével kapcsolatban, azzal a céllal, hogy az ODA-kötelezettségvállalásaik teljesítésére vonatkozó fenntartható megközelítés és világos menetrendek révén, a jelenlegi pénzügyi válság ellenére egyénileg és közösen is elérjék a millenniumi fejlesztési célokat;
33. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, az Európai Bizottságnak, a Tanács Elnökségének, az Afrikai Uniónak, a Pánafrikai Parlamentnek, a nemzeti és regionális parlamenteknek, az AKCS regionális szervezeteinek és az OECD *Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának*.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a gyermekmunka társadalmi következményeiről és a gyermekmunka elleni küzdelemre vonatkozó stratégiákról

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2008. november 25–28-án Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) tartott ülésén,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, amelyet 1989. november 20-án fogadtak el ⁽²⁾, és amely 1990-ben lépett hatályba, és különösen annak 28. és 32. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 138. sz. egyezményére (1973) ⁽³⁾, valamint a gyermekmunka legrosszabb formáinak tiltásáról és az annak eltörlésére vonatkozó azonnali fellépésről szóló 182. sz. egyezményére (1999) ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 177–181. cikkére,
- tekintettel a 2000. június 23-án Cotonou-ban aláírt és 2005. június 25-én Luxembourgban módosított AKCS–EU Partnerségi Megállapodásra (a továbbiakban: cotonou-i megállapodás), és különösen annak 26. és 50. cikkére,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői, az Európai Parlament és az Európai Bizottság által az Európai Unió fejlesztési politikájával kapcsolatban elfogadott 2005. december 20-i, „Európai konszenzus” című együttes nyilatkozatra, és különösen annak 12., 97., 101. és 103. cikkére ⁽⁵⁾,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely a millenniumi fejlesztési célokat a nemzetközi közösség által együttesen megállapított, a szegénység felszámolására irányuló kritériumokként határozza meg,
- tekintettel a szenegáli Dakarban 2000-ben megrendezett Világoktatási Fórum (dakari csúcstalálkozó) által elfogadott, „Cselekvési keret, oktatás mindenkinek: kollektív kötelezettségvállalásaink teljesítése” című dokumentumra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az AKCS-államokban a fenntartható fejlődésre való nevelésről szóló brüsszeli nyilatkozatra, valamint annak az AKCS-államok oktatási miniszterei által 2006-ban elfogadott cselekvési keretére,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008. november 28-án Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) fogadta el.

⁽²⁾ <http://www.unhchr.ch/html/menu3/b/k2crc.htm>

⁽³⁾ <http://www.ilocarib.org.tt/childlabour/c138.htm>

⁽⁴⁾ <http://www.ilocarib.org.tt/childlabour/c182.htm>

⁽⁵⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽⁶⁾ <http://unesdoc.unesco.org/images/0012/001211/121147e.pdf>

- tekintettel az EU 2003. évi luccai (Olaszország) nyilatkozatára,
 - tekintettel az ILO-nak a gyermekmunka felszámolásáról szóló nemzetközi programjára (IPEC),
 - tekintettel a Bizottságnak „**A gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben**” című közleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az „Oktatást mindenki számára 2015-re: sikerülni fog?” című, oktatás mindenki számára, 2008. évi globális monitoring jelentésre ⁽²⁾,
 - tekintettel a gyermekek jogairól és különösen a gyerekkatonákról szóló, 2003. október 15-én elfogadott állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel „**A gyermekek fejlődő országokban történő kizsákmányolásáról, különös tekintettel a gyermekmunkára**” című európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel „**A vállalati társadalmi felelősség: a növekedési és munkahely-teremtési partnerség megvalósítása**” című európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Szociális és Környezetvédelmi Bizottság jelentésére (ACP-EU/100.247/08/fin.),
- A. mivel a gyermekmunka a tömeges szegénységben, valamint a fejlődő országok több társadalmának kultúrájában és hagyományaiban gyökerezik,
- B. mivel a gyermekmunka leszorítja a felnőttek bérét, és ennélfogva hozzájárul a szegénység körfolyamatahoz azáltal, hogy a felnőttek rákényszerülnek arra, hogy a gyermekek által végzett olcsó munkával versenyezzenek,
- C. mivel a gyermekmunkát gyakran zord körülmények között, napi 12–14 órán keresztül végzett nehéz munka jellemzi, ahol a csekély „bér” a szállásért és ellátásért cserében vagy a kvóta nem teljesítéséért járó pénzbüntetés formájában gyakorta visszavándorol a munkáltatóhoz,
- D. mivel az ILO szerint mintegy 165 millió, 5 és 14 év közötti gyermek végez gyermekmunkát; mivel a gyermekmunka és a gyermekek jogai megsértésének legrosszabb formái, beleértve a gyermekrabszolgálatot (háztartási alkalmazottak), a gyermekek adásvételét és a gyermekkereskedelmet, a gyermekprostituációt, a gyermekek fegyveres konfliktus idején történő besorozását és a munkavégzés egyéb formáit, károsak a gyermekek kiegyensúlyozott fizikai fejlődése és mentális egészsége szempontjából,
- E. mivel külön figyelmet kell fordítani a gyermekmunka legrosszabb formáira, és ezekkel szemben sürgős intézkedést kell tenni,
- F. mivel egyes gyermek- és serdülőcsoportok – főleg etnikai vagy más kisebbségek tagjai, migránsok, lakóhelyüket elhagyni kényszerült vagy menekült gyermekek, a fegyveres konfliktusokban érintettek, gyermekkatonák, árvák és szülői gondoskodás nélkül élők, HIV/AIDS fertőzöttek és fogyatékkal élők – különös kockázatnak vannak kitéve; mivel a lányokat a kizsákmányolás és a szexuális erőszak további kockázata fenyegeti,
- G. mivel a gyermekmunka az egyik legszembeszökőbb mutató, amely alapján azonosíthatók a kiszolgáltatott gyermekek, és amely ilyen formán rámutat a bizonyos millenniumi fejlesztési célokkal – például a szegénység felszámolásával, a mindenki számára biztosított oktatással, a nemek közötti egyenlőséggel, a HIV/AIDS elleni küzdelemmel és a fejlesztésre vonatkozó globális **partnerség megvalósításával** – kapcsolatos hiányosságokra,
- H. mivel a gyermekek kereskedelmi célú kizsákmányolása emberi méltóságuk durva megsértését jelenti, és ellentétes a társadalmi igazságosság elveivel; mivel a gyermekek jogairól szóló egyezmény megerősítésével a részes államok elismerik a gyermekek emberi jogait,
- I. mivel a minőségi általános alapfokú oktatás minden gyermek számára történő megvalósítása kulcsfontosságú ahhoz, hogy a gyermekek megszerezhessék a döntő fontosságú készségeket és ismereteket, amelyek elősegítik számukra, hogy kiszakadhassanak a szegénységből, befolyásolhassák a társadalmuk fejlődését, valamint szabadon és tájékozottan hozhassanak döntéseket életük során, és ilyen módon szülőhazájuk társadalmi és gazdasági fejlődéséhez is hozzájárulhassanak,

⁽¹⁾ COM(2008)55 végleges.

⁽²⁾ <http://unesdoc.unesco.org/images/0015/001547/154743e.pdf>

⁽³⁾ HL C 26., 2004.1.29., 17. o.

⁽⁴⁾ P6_TA (2005)0272.

⁽⁵⁾ P6_TA (2007)0062.

- J. mivel a minőségi oktatáshoz való tényleges hozzáférés azt jelenti, hogy gyermekbarát iskolák jönnek létre, amelyek mindkét nem szükségleteiről egyformán gondoskodnak, és amelyek egészséges ivóvízzel és közegészségügyi szolgáltatásokkal rendelkeznek, mert az alacsony színvonalú oktatás elidegenítheti a gyermekeket az iskolától, és kiszolgáltatottá teheti őket a kizsákmányolással szemben,
- K. mivel a gyermekmunka különböző formáinak hatásai közé tartozik az alap- és középfokú iskolákba való alacsony beiratkozási arány (különösen a lányok esetében), az iskolából való kimaradás magas aránya, a nagymértékű írástudatlanság és a magas bukási arány, a gyermekek fizikai fejlődésben való lemaradása, a tinédzserkori terhesség magas aránya, a kábítószerrel való visszaélés a gyermekek körében, a felnőttek körében pedig nagyarányú munkanélküliség,
- L. mivel a legtöbb ország törvényeket és politikákat léptetett életbe a gyermekek jólétének és érdekeinek védelme céljából,
- M. mivel a kormányok, a munkáltatók, a munkaadók és szervezeteik, valamint a társadalom egészének közös felelőssége, hogy tegyenek a gyermekmunka fokozatos felszámolásáért,
- N. mivel a gyermekmunka alkalmazására gyakran a törvényesen létesített, megfelelő jogszabályokkal szabályozott vállalkozásokon kívül kerül sor, és ez elterjedt az informális és vidéki ágazatokban, a háztartások saját környezetében és a családi foglalkoztatásban, amely még társadalmi jelentőséggel sem rendelkezik ahhoz, hogy azt munkaként határozzák meg, továbbá bizonyos esetekben illegális tevékenységek esetében is,
- O. mivel a gyermekeknek az AKCS-országokban történő kizsákmányolására több esetben európai társaságok megbízásából kerül sor, amelyek ily módon hozzájárulnak a gyermekmunka problémájának súlyosbodásához az AKCS-országokban,
- P. mivel a gyermekek gazdasági kizsákmányolása Európában 4–10 millió gyermeket érint (egyesekek a kizsákmányolás legrosszabb formáinak esnek áldozatul, beleértve a fiatal lányok prostitúcióját), és mivel hangsúlyozni kell, hogy az említett gyermekek és fiatalok közül sokan az AKCS-országokból származnak, és többnyire illegálisan tartózkodnak az európai országokban,
- Q. mivel nem lehet figyelmen kívül hagyni a gyermekmunka családi jövedelemhez való hozzájárulását a legszegényebb országokban,
- R. mivel nincs ellenvetés azzal kapcsolatban, hogy a nagyobb gyermekeket részmunkaidőben a családi gazdaságban vagy a családi vállalkozásban foglalkoztassák, feltéve, hogy oktatásuk, egészségük és jólétük nem sérül,
- S. mivel a gyakorlatban előfordulhat, hogy erkölcsi szempontból nehezen lehet különbséget tenni a kereskedelmi célból kizsákmányolt gyermekek és a magángazdaságok megélhetési szintjének fenntartása érdekében dolgozó gyermekek között,
- T. mivel az olyan betegségek, mint a HIV/AIDS által előidézett csapás hozzájárult a gyermekek jövedelemtermelő tevékenységekben való alkalmazásához,
- U. mivel a gyermekmunka felszámolását bonyolultabbá teszik a kulturális és a nemek közötti egyenlőtlenségek,
- V. mivel a megfizethető és visszatérítendő hitelekhez való hozzáférés fokozása magában rejti a gyermekmunka csökkentésének és a beiskolázás fokozásának lehetőségét,
- W. mivel az alternatív gyermekellátási lehetőségek elérhetősége hozzájárul a gyermekmunka csökkentéséhez, és megteremti a nagyobb mértékű iskolázatás feltételeit,
- X. mivel a felnőttek képzési szintjének és bérének emelésére irányuló erőfeszítések elősegítik a gyermekmunka gyakoriságának és intenzitásának mérséklését, valamint növelik annak valószínűségét, hogy a gyermekek az iskolában maradnak,
- Y. mivel a város és a vidék kettőssége kihat a gyermekek iskoláztatására és a munkával kapcsolatos döntésekre,

- Z. mivel minden gyermeknek joga van ahhoz, hogy születési anyakönyvi nyilvántartásba vegyék; mivel a születési anyakönyvi nyilvántartásba vétel hiánya megkönnyíti, hogy a „rejtett” foglalkoztatási ágazatokban, például a házimunka és a mezőgazdaság terén a gyermekeket kizsákmányolják és helyzetükkel visszaéljenek,
- AA. mivel azon vállalkozások, amelyek működésük során megsértik a nemzetközi jogi okmányokat, valamint a gyermekmunkával kapcsolatos nemzetközi és hazai jogot, tisztességtelen versenyelőnyre tehetnek szert,
- AB. mivel a fejlődő országokban az agrárágazat sok lehetőséget biztosít a gyermekek kizsákmányolására, és a „Human Rights Watch” nemzetközi emberjogi szervezet 2002. évi jelentése szerint a gyermekek mintegy 70 %-a, azaz 170 millió gyermek végez munkát ebben az ágazatban, ahol arra kényszerítik őket, hogy az év 365 napján napi 12 órát dolgozzanak, továbbá gyakran mérgező növényvédő szereknek és akár 100 °C-os szélsőséges hőmérsékletnek vannak kitéve, nehéz súlyokat kell mozgatniuk és nehéz ipari vágószerszámokkal kell dolgozniuk,
- AC. mivel a gyermekmunka legrosszabb formái közé tartozik a pirotechnika, a hulladék-újrafeldolgozás, a kőfejtés és a bányászat, és mivel a kizsákmányolás legszörnyűbb formája az, amikor a hadviselésben gyerekkatonákat alkalmaznak,
- AD. mivel azok, akik a fejlődő világból szereznek be árut, kulcspozícióban vannak abból a szempontból, hogy felderítsék, mely áruk készülnek teljesen vagy részben gyermekmunkával, és hogy az ilyen áruk vásárlását megtagadják, ily módon közvetlen és hatékony gazdasági nyomást kifejtve,
- AE. mivel fennáll a gyermekek alapvető jogai súlyos megsértésének veszélye a média (pl. a rádió, televízió és az írott sajtó) által közvetített állandó reklámokban való szerepeltetésük és kihasználásuk nyomán,

Általános háttér

- örvendetesnek tartja, hogy számos AKCS- és EU-ország megerősítette a 138. és 182. sz. ILO-egyezményt (lásd az 1. mellékletet); felhívja a részes államokat, hogy biztosítsák az egyezmények végrehajtását, továbbá ösztönzi azon államokat, amelyek azt még nem tették meg, hogy minél előbb ratifikálják az említett egyezményeket;
- elismeri, hogy a legveszélyesebb iparágakban foglalkoztatott gyermekek különös figyelmet érdemelnek;
- a lehető leghatározottabban követeli, hogy mindenkit, akivel kapcsolatban arra vonatkozó bizonyíték áll rendelkezésre, hogy gyerekkatonákat toborzott vagy alkalmazott, bűnvádi eljárás céljából át kell adni a Nemzetközi Büntetőbíróságnak;
- a 182. sz. egyezménnyel összefüggésben hangsúlyozza, hogy sürgős fellépésre van szükség a gyermekmunka legrosszabb formáinak felszámolása érdekében, amelyen például a gyermekek rabszolgaként és rabszolgasorban, valamint a kábítószer-előállítás és -kereskedelem során végzett veszélyes és kockázatos munkában, továbbá a kézi lőfegyverek csempészésében és kereskedelmében való alkalmazása, a nagyon fiatal gyermekek kizsákmányolása, valamint a gyermekek kereskedelmi célú szexuális kizsákmányolása;
- felhívja az ILO 182. sz. egyezményének valamennyi európai uniós aláíróját, hogy évente tegyék közzé a 8. cikk teljesítésével kapcsolatos bizonyítékot, amely felhívja a tagállamokat, hogy megerősített nemzetközi együttműködés és/vagy támogatás révén nyújtsanak segítséget egymásnak az egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása során;
- felhívja az EU-tagállamokat és az AKCS-államokat, hogy az AKCS–EU partnerség keretében dolgozzanak ki integrált stratégiákat abból a célból, hogy a gyermekmunka elleni küzdelem a tények pontos értékelésén alapuljon, és azt a gyermekek legfőbb érdeke irányítsa; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy a stratégia kialakításába, valamint a gyermekmunka elleni küzdelemre irányuló intézkedések végrehajtásába és ellenőrzésébe teljes mértékben be kell vonni a civil társadalmat és a szak-szervezeteket;
- hangsúlyozza, hogy a gyermekmunka elleni küzdelem szükségessé teszi, hogy a megfelelő összetételű politikai döntések és programok – különösen az egészségügy, az oktatás, a foglalkoztatás és a szociális védelem terén – a figyelemfelkeltésre, a társadalom mobilizációjának támogatására, az adatbázisforrások és elemzés, továbbá a munkaügyi jogszabályok és a végrehajtás fejlesztésére, a tisztességes munkára, az ingyenes kötelező minőségi oktatásra, a szakképzésre, valamint a gyermekek gyermekmunkából való célzott kiemelésére, rehabilitációjára és újrabeilleszkedésére irányuljanak;

8. felhívja a nemzetközi közösséget, különösen az EU-tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy fejlesztési együttműködési programjaik minden tevékenységébe, valamint a millenniumi fejlesztési célok legkésőbb 2015-re történő megvalósításának folyamatába építsék be a gyermekmunkával kapcsolatos vonatkozásokat, többek között a nem megfelelő gyermekvédelem okainak és a gyermekek jogai megsértésének vizsgálata révén; hangsúlyozza, hogy az ilyen politikáknak a gyermekmunkából kivont gyermekek rehabilitációjával és társadalmi integrációjával kapcsolatos kérdésekkel is foglalkozniuk kell;
9. elismeri, hogy a gyermekmunkát nagyrészt a szegénység idézi elő, valamint hogy a hosszú távú megoldás a tartós gazdasági növekedésben és a felelős kormányzásban rejlik, ami társadalmi fejlődéshez, elsősorban a szegénység csökkenéséhez és az általános alapfokú oktatás megvalósításához vezet;
10. hangsúlyozza, hogy a HIV/AIDS elleni küzdelemben és a konfliktusok rendezésére irányuló stratégiákban a gyermekmunka felszámolásával is foglalkozni kell;
11. hangsúlyozza, hogy a szülői támogatást nélkülöző gyermekekre, például az árvákra, az utcán élőkre, a lakóhelyüket az országon belül elhagyni kényszerültekre, a menekültekre, az emberkereskedelemben, valamint a szexuális és gazdasági kizsákmányolásban érintett gyermekekre különös figyelmet kell fordítani, valamint célzott intézkedéseket kell tenni az ilyen gyermekek, valamint az őket támogató intézmények, létesítmények és szolgálatok megsegítése érdekében;
12. megjegyzi, hogy jóllehet számos kormány fogadott el politikákat és tett intézkedést a gyermekmunka felszámolása érdekében, annak ténye, hogy az érintett gyermekek családja számára nem sikerült a saját támogatásukra szolgáló alternatív eszközöket biztosítani, súlyosbítni fogja a családok körülményeit;
13. kiemeli, hogy a gyermekmunka felszámolására irányuló politikákat mindig a mindenki számára biztosítandó méltányos munka összefüggésében kell vizsgálni, az alapvető nemzetközi munkaügyi előírásokkal összhangban; úgy véli, hogy a gyermekmunka elleni célzott kampányok csak akkor járhatnak sikerrel, ha azokat az EU-ban és az AKCS-államokban is a kereskedelmi gyakorlatokkal kapcsolatos, szélesebb körű reformok támogatják;
14. felhívja a kormányokat és a civil társadalmi szereplőket az EU-n és az AKCS-országokon belül, hogy működjenek együtt a gyermekmunka elleni küzdelemben részt vevő nemzeti akció munkacsoportok létrehozása érdekében, amelyek többek között tájékoztatást nyújtanak és információkat terjesztenek a jogokról és a bevált gyakorlatokról, valamint a helyi, nemzeti és nemzetközi kormányzati szereplők, a nem kormányzati szervezetek és a szakszervezetek politikáinak összehangolásán dolgoznak;
15. felhívja az EU-tagállamokat és az AKCS-államokat, hogy az agrárágazatban a meglévő és jövőbeni fejlesztési kezdeményezésekbe foglalják bele a gyermekmunkával kapcsolatos vonatkozásokat;
16. sürgeti az AKCS-országok kormányait, hogy fokozzák a születési anyakönyvi nyilvántartás általánossá tételére vonatkozó erőfeszítéseket, és felhívja az Európai Bizottságot, hogy az általános születési anyakönyvi nyilvántartásnak a fejlesztési együttműködési politikába történő beépítésével segítse elő és támogassa az ilyen erőfeszítéseket;
17. sürgeti az EU-t, hogy fogadjon el egy irányelvet, amely különleges bánásmódot vezet be a jogszerűtlen státusú gyermekek vonatkozásában, akik az EU területén emberkereskedelem és kizsákmányolás áldozatává váltak;

Oktatás és a gyermekmunka felszámolása

18. úgy gondolja, hogy minden gyermek, aki nem vesz részt nappali tagozatos oktatásban, ki van téve a kizsákmányolás kockázatának; úgy véli, hogy ezzel összefüggésben az érintett országban a tankötelettség végéig „gyermek”-nek kell tekinteni mindenkit;
19. hangsúlyozza, hogy bár a munkatapasztalat szerepet játszhat a gyermekek oktatásában, az soha nem lehet kizsákmányoló jellegű, és soha nem akadályozhatja a gyermek nappali tagozatos oktatását, továbbá mindig elegendő időt kell hagynia a játékokra és a gyermekkori élményekre; kimondja, hogy ez a munkaviszonyra és a családban végzett munkára, például a gyermekfelügyeletre vagy a családi gazdaságban végzett munkára, egyaránt vonatkozik; rámutat, hogy jóllehet a gyermekek által végzett munka a nagyon alacsony jövedelmű családok jövedelmének jelentős részét teheti ki, kellő figyelmet kell fordítani arra, hogy ne bírálják a szülőket, amikor jogosan védik gyermeküket a munkával kapcsolatos kizsákmányolástól;

20. annak biztosítására ösztönzi valamennyi EU- és AKCS tagállamot, hogy a 2. millenniumi fejlesztési cél – általános alapfokú oktatás – teljesítése érdekében hozott intézkedések fenntarthatóak és minőségi-orientáltak legyenek; e célból felhívja az EU-t, hogy az oktatás finanszírozását kösse a kezelhető osztálylétszám fenntartásához és a tanároknak szóló megfelelő képzés biztosításához; sürgeti az EU-t és az AKCS-t, hogy bocsásson rendelkezésre finanszírozást a diákok tananyagaihoz és élelmezéséhez, egy annak biztosítására irányuló törekvés keretében, hogy az oktatás ne jelentsen olyan költséget, amelynek következtében a gyermekeket kivennék az iskolából;
21. felhívja az Európai Bizottságot, hogy szánjon finanszírozást az oktatásra, haladéktalanul fordítson figyelmet azokra, akiket leginkább fenyeget a kizsákmányolás veszélye, azaz a lányokra, a konfliktussal terhelt területeken élő gyermekekre, a társadalom periferiájára szorult vagy kiszolgáltatott csoportok tagjaira, valamint a vidéki mezőgazdasági területeken élő gyermekekre;
22. felhívja a kormányokat, hogy fejlesszék a gyermekmunkára vonatkozó jogi kereteket, és a gyermekmunkával kapcsolatos szempontokat építsék be az oktatáspolitikába és az oktatási tervekbe, tekintetbe véve a város-vidék ellentétét;
23. felhívja az AKCS-államokat, hogy növeljék az oktatási kiadásokat, különös tekintettel az általános alapfokú oktatásra és a felnőttoktatásra;
24. hangsúlyozza, hogy mennyire fontos a gyermekmunkával és oktatással kapcsolatos tudásalap és hálózatok fejlesztése, például a kutatás és ellenőrzés, és adatgyűjtés, valamint a felmérésekből és kísérleti projektekből származó visszajelzések hatékony és megfelelő elemzése révén, a gyermekmunkával kapcsolatos alapvető szempontok, valamint a gyermekekre és az oktatásra vonatkozó regionális és nemzeti sajátosságok jobb megértéséhez;
25. ösztönöz a bevált gyakorlatok fokozott támogatására és terjesztésére, amelynek során a tényleges politikai és gazdasági változásokra kerül a hangsúly, és amely a gyermekmunkával kapcsolatos helyzetre vonatkozó naprakész ismereteken alapul;
26. felhívja a kormányokat és más törvényesen létrejött munkáltatókat, hogy vezessenek be a dolgozó gyermekekre és családjaikra irányuló oktatási tevékenységeket, azzal a céllal, hogy csökkentsék az érintett gyermekek munkába való bevonásának hatásait;
27. felhív arra, hogy alakuljanak felzárkóztató osztályok azon gyerekek számára, akik későn kapcsolódnak be az oktatásba, valamint akik munkából, konfliktust vagy helyváltoztatást követően térnek vissza az oktatásba;
28. aggodalmát fejezi ki a nemzetközi jogi okmányok, azaz a 2. millenniumi fejlesztési cél és a 138. sz. ILO-egyezmény közötti ellentmondások miatt, mivel az utóbbi a foglalkoztatás alsó korhatárát 15, vagy kivételes esetekben 14, éves korban határozza meg, de csak az alapfokú oktatás szintjén szólít fel általános oktatásra; úgy véli, hogy ennek következtében a 11–15 éves gyermekek a kizsákmányolás fokozott veszélyének vannak kitéve, és felhív ezen ellentmondás feloldására;

A vállalati szektor kötelezettségei a gyermekmunka felszámolása terén

29. örvendetesnek tartja a nagyvállalatok körében mutatkozó egyre elterjedtebb tendenciát, miszerint társadalmi magatartási kódexet készítenek, és önkéntesen csatlakoznak az etikus kereskedelmi kezdeményezésekhez; úgy véli azonban, hogy az ilyen önkéntes kódexek nem helyettesítik a hatósági felügyeletet és az alapvető munkaügyi normák átlátható betartását;
30. ösztönöz a munkahelyi magatartási kódexek előmozdítására, a minimálbérékről és a családok gazdasági biztonságáról szóló jogszabályok hatálybaléptetésére;
31. felhívja az Európai Bizottságot, hogy tartsa fenn és fokozza a vállalatok felelősségét a gyermekmunka felszámolása terén; felhívja az Európai Bizottságot, hogy kötelezze az EU-ban működő vállalati szektort, hogy az ellátási lánc valamennyi szintjén dokumentálja a munkaügyi gyakorlatokat, készítsen róluk jelentést és vállaljon értük felelősséget; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy a gyermekmunkával kapcsolatban hozzon létre egy sürgősségi telefonszolgálatot annak lehetővé tétele érdekében, hogy a gyermekmunkára vonatkozó információkat az EU területén működő vállalatok közvetlen vezetéséhez vagy az ellátási láncához lehessen benyújtani; úgy véli, hogy az ellátási lánc megfelelőségét valamennyi szinten rendszeres és alapos vizsgálatokkal kell alátámasztani, valamint független ellenőrzéssel kell megerősíteni; úgy gondolja, hogy amennyiben egy vállalatról kiderül, hogy gyermekmunkát alkalmaz az ellátási láncban belül, az Európai Bizottságnak köteleznie kell a vállalatot, hogy vezessen be és hirdessen meg egy legfeljebb hároméves, határidőhöz kötött programot annak érdekében, hogy az ellátási láncban belül haladéktalanul felszámolja a gyermekmunkát; azon a véleményen van, hogy szankciókat tartalmazó programot kell kidolgozni és végrehajtani, amennyiben a gyermekmunka alkalmazása folytatódik;

32. sürgeti az Európai Bizottságot és az AKCS-kormányokat annak biztosítására, hogy amennyiben egy vállalatról kiderül, hogy gyermekmunkát alkalmaz, az adott vállalat feladata annak biztosítása, hogy a nála dolgozó gyermekek megfelelően bekapcsolódjanak az oktatási rendszerbe;
33. hangsúlyozza, hogy a GSP és a GSP+ státust attól kell függővé tenni, hogy a GSP és a GSP+ rendszert használó AKCS-országok ne csak megerősítsék, hanem bizonyítsák is, hogy betartják a gyermekmunkáról szóló ILO-egyezményeket és a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményt; e célból felhívja az Európai Bizottságot, hogy vezessen be egy olyan struktúrát, amely az említett egyezmények rendelkezéseinek betartását rendszeres és gyakori ellenőrzésnek veti alá, valamint arról jelentést tesz; kijelenti, hogy megfelelő intézkedést kell tenni, amennyiben bizonyíték áll rendelkezésre az egyezmények súlyos és rendszeres megsértésére vonatkozóan;
34. úgy véli, hogy a közbeszerzési szerződéseknek magukban kell foglalniuk olyan kikötéseket, amelyek annak bizonyítására kötelezik az érintett vállalatokat, hogy az ellátási lánc megfelel a gyermekmunkával kapcsolatos nemzetközi előírásoknak, hogy ilyen szerződéseket ne ítélhessenek oda ilyen jellegű bizonyíték hiányában, valamint hogy (a közszférán belül) megfelelő lehetőséget kell biztosítani a nem kormányzati szervezetek és egyéb felek számára, hogy ennek ellenkezőjét bizonyíthassák; határozottan hangsúlyozza, hogy az ilyen kikötések semmiképpen sem tekinthetők nem tarifális kereskedelmi akadályoknak;
35. felhívja az EU-tagállamokat és az Európai Közösséget, hogy a vállalatoknak a kereskedelmi képviselők, exporttámogatások, segélyek és kölcsönök formájában nyújtandó támogatás feltételül a gyermekmunkáról szóló nemzetközi egyezmények teljesítését szabják;
36. hangsúlyozza, hogy a globalizációnak és a világkereskedelem liberalizációjának együtt kell járnia az alapvető jogok, többek között a gyermekmunka tilalmának betartásával;
37. felhívja a nemzetközi közösséget (amely magában foglalja a Kereskedelmi Világszervezetet), hogy elsőként alkalmazzon egy „játéksárkány jelet”, amely egyértelműen jelezne, hogy az adott terméket „gyermekmunka alkalmazása nélkül termelték/állították elő”, és amelyet különösen olyan országokkal szemben lehetne alkalmazni, ahol a gyermekmunka közismerten elterjedt jelenség;
38. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, az Európai Bizottságnak, az Afrikai Uniónak, az AKCS-államok Karibi Fórumának, a Csendes-óceáni Szigetek Fórumának, az EU-tagállamoknak, az Egyesült Nemzetek Gyermekalapjának és az ILO-nak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a mauritániai helyzetről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2008. november 25–28-án Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) tartott ülésén,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Afrikai Unió (AU) alapokmányának rendelkezéseire, a 2000. júliusi loméi nyilatkozatra és az Afrikai Unió Béke- és Biztonsági Tanácsának létrehozásáról szóló jegyzőkönyvre a nem alkotmányos kormányváltásokról,
- tekintettel a Béke- és Biztonsági Tanács által a 144. és 151. ülésén hozott határozatokra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2008. augusztus 20-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Nyugat-Afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS), az Európai Unió (EU) és a Frankofónia Nemzetközi Szervezete (OIF) nyilatkozataira és állásfoglalásaira,
- tekintettel a cotonou-i megállapodás 96. cikke alapján megkezdett konzultációkra,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2008. november 28-án Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) fogadta el.